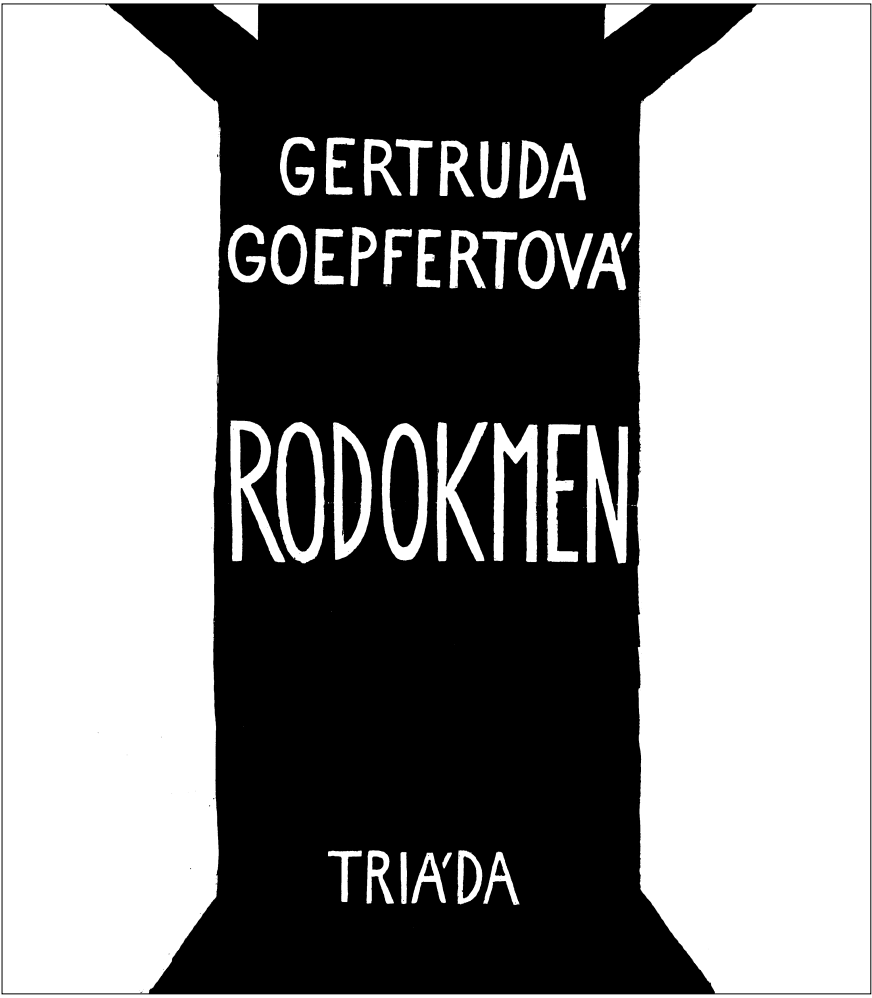

TRIÁDA / EDICE DELFÍN
SVAZEK ČTYŘICÁTÝ DRUHÝ

GERTRUDA GOEPFERTO VÁ
R O D O K M E N

GERTRUDA
GOEPFERTOVA'

RODOKMEN

TRIA'DA

© Triáda, 2003

© Gertruda Goepfertová, 2003

Illustrations © Gertruda Goepfertová, 2003

ISBN 978-80-87256-25-1 (PDF)

ISBN 80-86138-42-9 (tištěná kniha)

Obsah

Letos zase / 9

Děda vypravuje / 12

    O Kunemili / 12

    O veselých časech / 13

    O bojácných a nebojsech / 15

    O rozpustilejch / 18

    O Fabiánovi / 20

    O zlém ševci mocipánovi / 23

Vzpomínky paní Hrochové / 29

Holoubě / 34

Doslov / 49

Ediční poznámka / 57

Letos zase

Jsem jako pavouk, honěný smetákem v prachu z rohu do rohu. Když jsem vstupovala do vlaku, měla jsem čisté ruce, ale teď by na nich, zalípaných a špinavých, nepoznal, kdy jsem si je myla naposled.

Na podlaze v kupé je hnědá drť, v ní se válejí slupky z pomerančů. Každou chvíli někdo zataáhne za tuhý řemen u okna, okno cvakne, vyletí a je dusno.

Po chvíli je znovu otevřou, našťestí.

Děcko žvatlá. Jistě by bylo spokojeno, stejně jako já, kdyby vlak houpal a nehrčel.

Ani z okna se nesmíme naklonit, hned padne uhlík do očí a babička lituje a nabízí na ukonejšenou hrst malin ze džbánku. Mockrát děkuji, já už vystupuji!

V chlebníku se mi rozmáčklo jablko, promočilo plátno, nač jsem je vůbec brala s sebou. Pro ostudu.

Hrnu se po peroně a nastrkuji lístek. Naproti mi běží bratranec Láďa, mává zeleným kloboukem. Tak pod', povídá. Hroch už čeká. Přijeli jsme s Fuksem a Černým.

Koně hrabou nedočkavě, lesknou se oba jako kovoví. Škubají se stríhanými hřívami.

Kufr si hod' dopředu.

Že jo, ba jo, mladý pane, dyť já to povídal, mumlá Hroch.

To jistě zašel do nádražní hospody. Že jo, ba jo, to říkával, když nás vozíval opilý z loukovské pouti.

Letos zase pojedeme.

Láďa vyskakuje na kozlík vedle Hrocha, Hroch zavrčí vijó, kočár sebou cukne, zachrčí a jedeme.